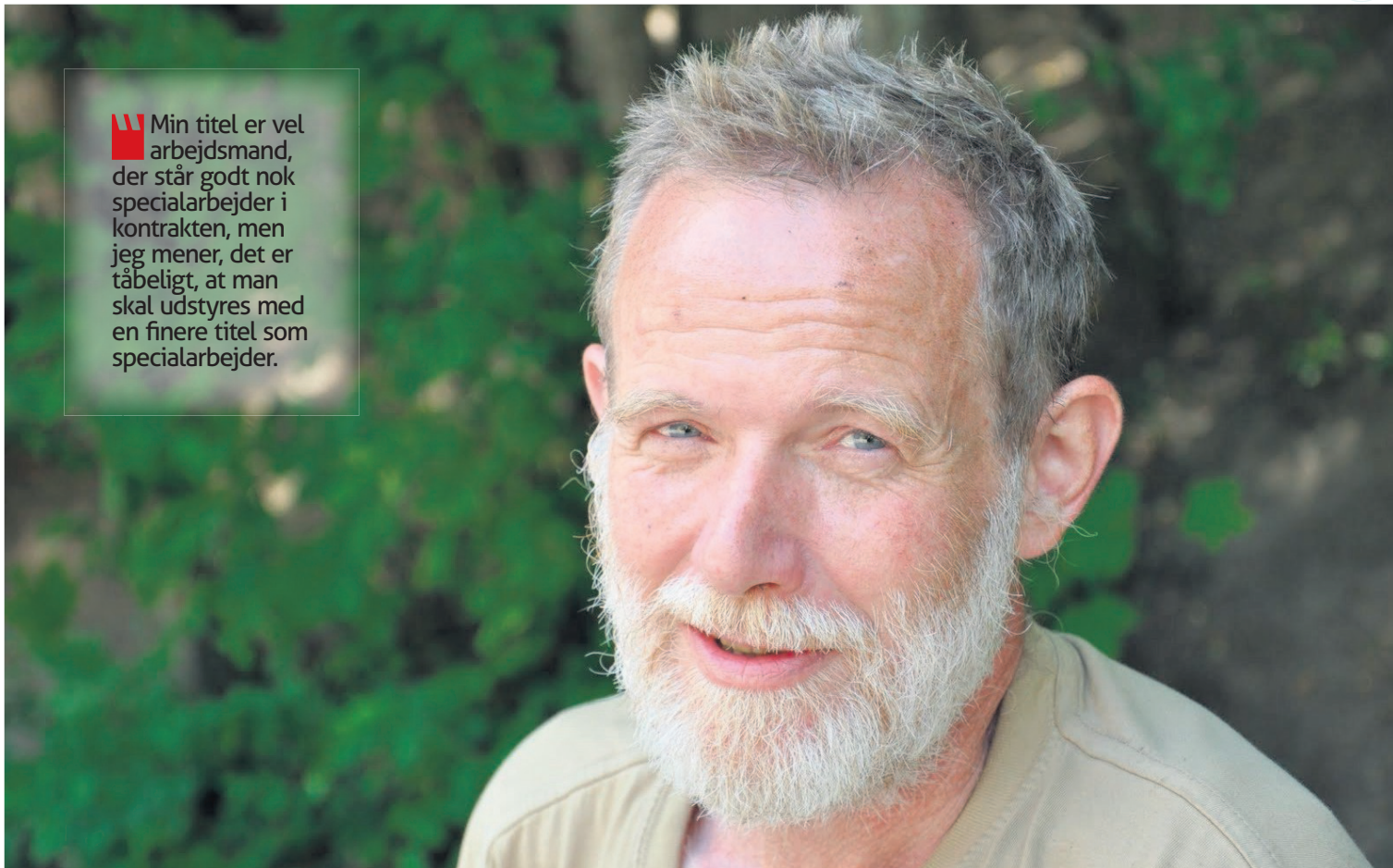

W Min titel er vel arbejdsmand, der står godt nok specialarbejder i kontrakten, men jeg mener, det er tåbeligt, at man skal udstyres med en finere titel som specialarbejder.

Eskil Fox Maule, ham kan du møde i Østre Anlæg

Greven af Østre Anlæg

VEDHOLDENDE. Eskil Fox Maule har i over 20 år plejet Østre Anlæg.

Han er adelig og har boet i Rosenvængets Allé hele sit liv

AF MAJA LYKKETOFT
red.oav@b-l.dk

PÅ DEN GRØNNE GREN: "Greven af Østre Anlæg" sådan præsenterer han sig med skælmisk udtryk i de livlige øjne. Den gråskæggede fyr med det vejrpasset, plejet og vedligeholdt Østre Anlæg.

Hver morgen klokken fem drejer han nøglen til sin grønne renovationsvogn og kører gennem byens parker og haver. Senere på morgenen ankommer han til Østre Anlæg.

Her fjerner han nedfaldne grene, glemte sager, glasskår, han fisker affald op fra voldgraven og værner om det naturskønne område. Han hilser, smiler og kommer med en morgenfrisk bemærkning til forbigående hundeluffere og børnehaver på tur.

Klokken er blevet 12, og Østerbro Avis har sat Eskil Fox Maule i stævne ved Østre Anlægs store legeplads, for at høre om hans liv på Østerbro, og det bliver hurtigt klart, at han ikke er nogen helt almindelig renovationsarbejder.

For egentlig skulle han have heddet Aischylos efter en græsk tragediedigter og været jurist, men han endte alligevel med det mere nordisk klingende Eskil og droppede juran.

»Mine forældre var temmelig bogligt-videnskabeligt

anlagte, og jeg valgte juran, men efter 10 år på jurastudiet, indså jeg, at jeg ikke var skabt til at være mappedyr,« fortæller han.

I stedet endte han her i det kuperede anlæg.

Han holder meget af det gamle voldanlæg's højdedrag "et anlæg med flere etager" som han kalder det, og belærer mig om forskellen på parker og anlæg – parker er mere friserede og nydelige end anlæg, hvor naturen får lov at udfolde sig mere.

Et dejligt stykke Østerbro, synes Eskil, der fortæller, at han boet i kvarteret hele sit liv. Tilmed i den samme ejendom på Rosenvængets Allé

»Fra jeg blev født i 1951 til jeg flyttede hjemmefra, boede jeg på 4.th. og som 18-årig flyttede jeg så direkte ind i nabo-lejligheden på 4.tv.«

Slægtens våbenskjold

Han hiver et visitkort frem fra arbejdsdragtens lomme. Her er et våbenskjold det alt dominerende blikfang

- Er du adelig?

"Ja, det er min slægts våbenskjold og har været det siden 1700-tallet" forklarer han og gennemgår sine adelige aner. Jeg forsøger at læse det ret specielle efternavn op, mens han ryster overbærende på hovedet og begynder at instruere mig i at udtale det rigtigt: "Fåx Måål"

- Så er du måske i virkeligheden ret velhavende?

»Nej, - og vi yngre sønner af den lavere adel kan ikke leve af godserne alene,« griner han og fortsætter:

»Vi er sgu nødt til at gå ud og arbejde?«

- Hvorfor har du ikke jobtitel på visitkortet?

»Kaldet du det for "job,« bryder han mig af.

»Kan du ikke kalde det arbejde, jeg hader de der udenlandske betegnelser. Min titel er vel arbejdsmand, der står godt nok specialarbejder i kontrakten, men jeg mener, det er tåbeligt, at man skal udstyres med en finere titel som specialarbejder.«

Han smager på ordet og tilføjer lakonisk:

»Det må være sådan en, der ikke laver noget "specielt.«

For Eskil er titlen ligegyldig, så længe han får lov til at passe sit arbejde uden for meget indblanding.

Hans lille renovationsvogn står parkeret lidt væk og en hob af børn kravler rundt på den. Det gør ikke Eskil noget

»Det er fint, jeg har taget nøglen ud, så det går nok.«

Børnene får dog sat gang i blinklyset, så ind imellem afbryder han vores samtale og råber, »hej vore - ikke pil ved blinklyset.« Børnene vinker, smiler og genkender ham. Selv har Eskil aldrig fået børn.

»Ikke mig bekendt, jeg betaler i hvert tilfald ikke nogle børnebidrag. Måske er en af grundene til, at jeg er så god til børn faktisk, at jeg ikke selv har børn, jeg har ikke et personligt forhold til dem. Jeg er så vanvittig social, når jeg er på arbejde, så når jeg fri vil jeg gerne have ro og fred.«

Overtoget pladeforretning

Efter Eskil droppede ud af jurastudiet, havde han ikke den store motivation for at læse videre. Han havde arvet penge fra sin morfar i 1972.

»Først i 1982 begyndte det at knibe med pengene, så måtte jeg ud og tjene nogle penge, så jeg blev medhjælper i en pladeforretning, siden kompanion og til sidst overtoget jeg så butikken i Nordre Frihavsgade 7.«

- Er du musikalsk?

»Jeg har da guitarer, basguitarer, elektrisk orgel, og jeg spiller på det hele, men jeg plejer ikke at genere andre med det. Men jeg har altid hørt meget musik: Animals, Rolling Stones, og jeg hører også klassisk.«

Men musik er ikke noget, han hører på arbejdet.

»Nej, jeg skal ikke have musik konstant, jeg vil selv stemme hvornår. Hvorfor sku' jeg have en eller anden idiotradio kørende? Da jeg havde været i pladeforretning i seks år - fandt jeg ud af to ting: at

jeg ikke kunne holde ud at høre musik, når jeg kom hjem, og at jeg ikke var forretningsmand.«

Brugere er kunder

Så gik han arbejdsløs i et år, og fik så det råd, at han skulle jeg have et nyt sæt tøj for at søge arbejde. Eskil tænkte:

»Det skal kraft eddermame være løgn, du skal ikke ud og sælge en eller anden Mr. Jarex- du ska' ud og sælge dig selv, så gik jeg ind i Ørstedsparken og tænkte: Måske kunne du få et arbejde herinde, så jeg spurgte en mand, der gik og arbejdede, hvad man gjorde. Så talte jeg med den ansvarlige, der bare skulle vide om jeg havde kørekort. "Fint du møder her mandag morgen" sagde han så - det gjorde jeg. Senere fik jeg Østre Anlæg som område og her er jeg stadig. Jeg kan udføre mit arbejde som det passer mig. Jeg kan lide afvekslingen og alle de rare kunder; der sætter pris på ens arbejde.«

- Kaldet du Østre Anlægs brugere for kunder?

"Ja," han nikker resolut, og Eskil er serviceminded.

Han afbryder flere gange vores snak, når han ser nogle børn eller voksne, der ser søgende ud og udpeger toiletet for dem, før de når selv at spørge.

- Du har boet det samme sted hele dit liv og været her i 20 år;

får du aldrig lyst til at afprøve et liv udenfor Østerbro?

»Næ, jeg har ikke prøvet andet og har ikke lyst til andet. Grunden til at jeg har søgt et arbejde, hvor jeg kan være udendørs er nok fordi jeg er opvokset halvdelen af mit liv i et sommerhus i Asserbo, som jeg overtog da mine forældre døde. Jeg kan lide udendørs-livet.«

- Du har taget nogle skift i dit liv - har du flere overraskelser i ærmet?

»Ja, jeg har aktier i et vinslot i nærheden af Bordeaux, der producerer Cremant de Bordeaux. Jeg kan godt lide et glas cremant og det serverede jeg også for folk til mit 20 års jubilæum.«

Han viser han mig stolt en gave, han fik til jubilæet af en af "kunderne", der er sølvmed. Medajlen forestiller en mand med pelshat af rævehale og jeg husker at Fox er Eskils mellemnavn.

Han er værdsat for sit arbejde og han stortrives med det.

Lige før han starter sin lille vogn for at trille ud på anlæggets stier; ser jeg at titlen "Greve af Østre Anlæg" står skrevet på vognens front. Hvis nogen har gjort sig fortjent til den titel, så må det vist være ham.